

GÜNLERİN İZİ

Şakir KURTULMUŞ

4 aralık 2016. pazar. ANKARA

'buluşmak, yakınlaştırmak' demişti bir arkadaşımız söyleşi sırasında. akşam bir grup şair dostla ankarada bir araya geldiğimizde hatırladım yeniden bu cümleyi. uzun yıllar görüşemediğimiz avni doğan, faruk uysal ve mehmet çetin'le kurtuba kitap kafede bir arada olmanın, eskiye ait anıları yâd etmenin hazzını yaşadık. avni doğan'la, faruk uysal'la aynı dönemde yazmaya başladık. ilk şiirlerimiz *mavera* dergisinde aynı dönemde yayınlandı, avni doğan'ın ve benim ilk kitaplarımız da akabe yayınları arasında aynı zamanda peşpeşe çıktı. mehmet çetin istanbul'da yayıncılık yapmak üzere mücadele eden yiğit arkadaşlarımızdan birisi. *yönelişler* dergisinin çıkışında emekleri oldu. bürde yayınlarını kurdu. kâğıt fiyatları ile baş edemeyen pek çok yayıncımız gibi o da zorlandı ve bu işi sürdüremedi.

ankaradan istanbul'a dönüyorum. sevgili rahmi malik, uçakla dönmem konusunda ısrarcı olduğu hâlde otobüsle dönmeyi tercih ettim. bu tercihin iki nedeni var: birincisi uçak erken bir saatte ve o saatte arkadaşlarımıza rahatsızlık vermek istemedim. ikincisi uçak istanbul'a 45 dakikalık bir uçuşla varıyor. oysa otobüsle 6 saat kadar sürüyor ve ben bu süreyi okuyarak geçirmeyi tercih ediyorum. eskiden beri severim yolculuklarda okumayı. en güzel okumaları yolculuk esnasında yaptığımı söylemeliyim. istanbul'a geldiğimiz ilk yıl okumak için yolculuk yaptığım günleri hatırladım. topkapı'dan rastgele bir otobüse bilet alır, yol boyunca okurdum. varış noktasına ulaştığımızda yeniden istanbul'a giden bir otobüse geçerek okumaya devam ederdim.

çantamda, *hızırkla kırk saat...* yeniden okuyorum. kim bilir daha önce kaç kez okudum ama yeniden okuma ihtiyacı duyuyorum. okumayı bitirip pencereden dışarıyı seyre dalıyorum bir süre. yol boyunca dağları, tepele-

ri, ağaçları, kuşları gözetleme kulesindeymişim gibi izliyorum. hızır'ı arıyor gözlerim. gezip dolaştığı yerlerde silinmemiş izlerini bulabilmeyi umuyorum.

ömer erdoğan'ın verdiği *hece* dergisinin son sayısını okumaya başlıyorum. güzel şiirlerle karşılaşıyorum. kimileri bugünkü şiirimiz çok kötü diyor, açın bakın *hece*'nin aralık sayısına. ebubekir eroğlu, arif ay, hüseyin atlansoy, ihsan deniz, cevdet karal, faruk uysal, berat bıyıklı ve pek çok genç şairin şiiri bir arada ne kadar da güzel duruyor. hayır, hayır iyi yolda şiirimiz; kim ne derse desin iyi yolda...

rasim özdenören, mahmut kanık ve nurullah koltaş'ın katıldığı önemli bir oturum var dergide. sadık yalnızuçanlar'ın yönetiminde, asal gelenek ve sanat ilişkisi bağlamında bir toplantı gerçekleştirilmiş. asal gelenek nedir, bunu nasıl anlamalıyız, bu bağlamda kimlerin eserlerini sanatla ilişkisi bakımından önemli sayabiliriz gibi pek çok ayrıntıyı konuşup irdelemişler. mutlaka okunmalı diye düşünüyorum. geniş açıklamaların yer aldığı oturumdan rasim bey'in şu cümlelerini okuyalım birlikte: *"eğer bu gelenek, bu geleneği benimseyerek, özümseyerek yazarlar varsa asal olanlarla taklit olanları insan bir bakışta fark edebiliyor. kendisi isterse mevlana'yı yazdığını düşünsün; aşkı yazdığını düşünsün; böyle şairlerimiz, böyle yazarlarımız var. ama biz onların, aslında taklit ettiğini görüyoruz. taklidi de ben küçümsemiyorum, namazı da biz taklitle kılıyoruz. yeter ki bir ucundan yakalamış olalım. şu gerçekliği vurgulamak gerekiyor. sözüni ettiğimiz geçmiş dönemde edebiyat ortamında hedef kitle müslümanlar... onlar ka'b bin züheyr'i de, fuzulî'yi de, yunus'u da şairin meramı istikametinde anlıyordu. oysa günümüzde ve özellikle günümüz türkiye'sinin kültürü muvacehesinde aslında o hedef kitle ortadan kalktığı gibi, o şairlerin telakki tarzı da ortadan kalktı. günümüz şairinin hedef kitlesinde bir salt müslüman insan yok. batı kültürüyle malul bir insan var. dolayısıyla asal geleneği kendisine şiar olarak benimsemiş olan şair (şair kelimesini burada şiir, öykü, roman, her türün yazarı bağlamında kullanıyorum) doğrudan asal geleneği terennüm etme yerine, asal gelenekten uzaklaşmış kültüre ve o kültürün ürünü olan insana eleştirel bir tutumla yaklaşıyor. deyim yerindeyse, hedef kitlesini islam'a çağırıyor. islam'la tanıştırmak istiyor. konuyu edebiyat bağlamında ele aldığımızda; bugünkü hali hazırdaki türk toplumunda biz aslında asal gelenekten uzağız; islami bir ortamdaki biz. halbuki divan edebiyatı şairleri olsun, yunus emre'nin yaşadığı daha önceki dönem olsun işte onbirinci, onikinci yüzyıllar; o yüzyıllarda o şairlerin tabii ortamı islam'ın yaşandığı, şeriatın yaşandığı bir ortam... en azından şeriatın içinde o kimse-*

ler; o dünyanın dışında değil. hedef kitleleri tabir caizse yunus emre'nin hedef kitlesi olsun, fuzuli'nin ve arkadaşlarının diyelim hedef kitlesi olsun zaten müslümanlar. onlar şeriatı kendiliğinden yaşıyor. onların namaz abdest diye bir derdi yok. onlar zaten namazın, abdestin, orucun, şeriatın içindeler. onlar problem bile değil ama bugün bizim içinde yaşadığımız dönemde biz aslında şer'i bir ortamda yaşıyoruz. biz şeriattan uzak olduğumuz için, hakikate varmamız için arada çok perdeler var."

oturumdaki görüşlerin tamamını okumanızı öneririm. çok değerli; üzerinde düşünülmesi, tartışılması gerekli...

3 aralık 2016. cumartesi. ANKARA

rasim özdenören'le görüşmek için *hece* dergisindeyiz. daire kapısı açıldığı anda karşıdaki odasında rasim bey'le göz göze gelip selamlaşıyoruz. içeriye girmek mümkün olmuyor; kalabalık bir öğrenci grubu, çoğu ayakta dinliyor... bölmek istemedik konuşmalarını ve yan odaya geçtik. ali karaçalı, ömer faruk ergezen ve atıf bedir ile birkaç genç arkadaş var odada. diğer odada muhsin mete, ali ulvi temel, ibrahim demirci, faruk uysal ve kamil yeşil var, ayaküstü selamlaşarak sohbet ediyoruz. mersin'den gelen yeni bir öğrenci grubu da rasim bey'in odasında yer olmadığı için bizim bulduğumuz yan odaya geçiyorlar. onlarla koyu bir sohbet başlıyor. öğrenciler arasında hâlâ orada lisede okuyan da var, geçen yıl mezun olup ankaradaki okulları kazanıp okumak üzere gelmiş olanlar da var. sohbetimizin konusu; edebiyat, şiir, dergiler... hukuk fakültesinde okuyan bir arkadaşımız dergilerin görevini tam olarak yapamadığını, çalışmalarını yeterli bulmadığını, dergilerin okullarda bulundurulması gerektiğini söyledi. kendince belki haklı olduğu noktalar vardı ama böyle düşünmemesi gerektiğini anlatmaya çalıştık ali karaçalı ile birlikte. dergi işinin tamamen bir aşk işi olduğunu söyledik. yayını da okunması da aynı şekilde... dergi çıkaranlar nasıl bu işi bir aşk işi olarak görüyorsa dergi okurları için de böyle olmalı... bir okur dergisini alıp okumak için heyecan duymalı önce... yeni sayının çıkışını bekliyor olmalı heyecanla... dergileri internet ortamından takip etmenin heyecan verici olduğunu düşünmüyorum. yeni yayımlanmış bir derginin sıcacık sayfalarını karıştırıp önce içindekilere bakmak, ön söze göz atıp şiirlerin bulunduğu sayfalara atlamak, hızlıca derginin tüm sayfalarını gözden geçirmek, sonra sırayla okumak... dergilerin o sıcacık sayfalarındaki güzelliği internet ortamında bulmak, hissetmek mümkün değil... kitapevlerinde dergi raflarını gezmenin, orada yeni çıkan dergilere şöyle bir göz atıp hiç değilse birkaç tanesini ücretini ödeyerek alıp okumanın hazzını yaşamalıyız...

akşam kurtuba kitap kafedeki şiir programına katılmak üzere ayrılma vaktimiz geldiğinden öğrencilerle sürdürdüğümüz bu güzel sohbeti sonlandırmak durumunda kaldık. rasim bey'in odasına bir grup öğrenci daha gelmiş, odanın kapısından içeriye adım atmak mümkün olmuyor. ömer faruk ergezen, kalabalığın içinden geçecek kadar bir koridor açarak rasim bey'in yanına ulaşmamızı sağladı ve kucaklaşarak ayaküstü sohbet etme imkânı bulduk. programa katılmak durumunda olduğumuz için bekleyemeyeceğimizi söyledik. başka bir sefer gelişimizde daha çok kalıp konuşabilme arzumuzu iletterek ayrıldık yanlarından...

rasim bey gençlerle görüşmekten, onlarla birlikte sohbet ediyor olmaktan çok mutlu...